

vi inde paa den økonomiske Side af Sagen, og her er det, jeg mener, at hverken Lovforslaget eller Motiverne, der ledsagede det i Landstinget, eller Behandlingen i det andet Ting giver noget Fingerpeg i Retning af, hvor stor den finansielle Udgift vil blive ved at hævde den eventuelle Lovs Bestemmelser. Skulde vi have et Inspektionsskib, som er fyldestgørende, kan det ikke andet end blive et meget dyrt Skib. Det skal nemlig for det første være et hurtigsejlende Skib. Det skal være mere hurtigsejlende: f. Eks. end en almindelig Orlogsmænd, for Damptrawlere kunne saa vist ogsaa sejle. Det skal altsaa konstrueres saaledes, at det kan modtage en Maskine, som kan frembringe denne hurtige Sejlads. Desuden skal der være Skyts om Bord, og det skal altsaa have Plads dertil. Det skal selvfølgelig ogsaa have det nyeste paa Reflektorlyssets Omraade, saa at det om Natten, da særlig Rovfiskeriet, om jeg maa bruge det Udtryk, foregaar, kan belyse et stort Stykke Farvand i Timevis for om muligt at opdage og opbringe det Skib, som har forset sig ved at komme ind paa Søterritoriet. Bemandingen vil heller ikke blive billig, idet det bliver et Politiskib. Den Mand, der har Kommandoen, skal udrustes med betydelig Myndighed, og som Følge deraf maa hans Stilling og Løn staa i Forhold dertil. Ligeledes skal det have særlig uddannede Folk til at betjene Skytset, og det er jo ikke vist, at Føreren egentlig forstaa sig paa at betjene Skytset, saa at han maaske maa have en ekstra Officer til at staa for den Del af Skibets Gerning. Alt i alt vil dette Skib, som sagt, blive meget kostbart at udruste. Det kunde synes, at her kunde have været en Opgave for Flaaden at tage op. Denne Tanke er jo ikke ny, det er ikke mig, der har undfanget den. Den ærede Justitsminister har haft en lignende Tanke, idet han under Forhandlingen i det andet Ting har fremhævet, at han har henvendt sig til sin Kollega Marineministeren, om ikke muligvis Flaaden kunde sende et af sine Skibe der op paa Inspektionsrejse og saa benytte Rejsen tillige som et Togt til Øvelse for saa vel Officerer som menige. Vi lade jo foretage saadanne Togter med Orlogsskibene baade til Vestindien og Middelhavet osv. Jeg kan saa godt forstaa, at det kan være nok saa behageligt at sejle paa det dyblaa Middelhav, og gaa i Land paa den spanske Kyst og se sig lidt om der, besøge Messina Strædet og Tarrentó Bugten og maaske komme helt op til Bosphorus. Der hviler jo en vis Romantik over saadanne

Rejser. Men man skal undertiden forene det nyttige med det behagelige. Jeg synes, der her var en god Lejlighed til at vise, at man ogsaa kunde have Nytte af vore Orlogsmænd i Fredens Tjeneste. Jeg kan heller ikke se, at Farvandet deroppe skulde være saa daarligt at manøvrere i. Ellers er der jo ikke langt til den store britiske Øgruppe, hvor der er Kanaler og Stræder nok, og ville de have Langfart, kunne de gaa til Lofoten og sejle indenskærs der. Jeg synes altsaa, der kunde være en vid Mark for et saadant Skib. Det behøver jo ikke at ligge ved Færøerne hele Tiden. Naar Damptrawlerne vidste, at af og til i Ny og Næ, uden at de havde faaet telegrafisk Meddelelse i Forvejen, kom en dansk Orlogsmænd derop og gjorde sin Runde omkring i Farvandene ved Færøerne, kort sagt eftersaa Søterritoriet, tror jeg, de ikke vilde føle sig saa sikre, og i alt Fald for det meste vilde holde sig i det fri Farvand, hvor de jo have samme Ret som alle andre. Det er altsaa en Tanke, jeg synes kunde ligge ret nær, og som sagt, den ærede Justitsminister har ogsaa haft den, idet han har henvendt sig til Marineministeren derom. Men Marineministeren har desværre — det beklager jeg meget — udtalt, at han vel sympatiserede med Tanken, men at vi i Øjeblikket ikke havde noget Orlogsskib, som egentlig var praktisk indrettet nok til at udføre denne Inspektion, vi havde ikke et, der var hurtigt nok. Det er jo et Bevis for, hvad jeg før sagde, at et saadant Skib vil ikke kunne faas for et Par Tusinde eller et helt Hundredetusinde Kroner. Et saadant Skib vil løbe op til en betydelig Sum, som jeg selvfølgelig ikke nøjagtig kan angive. Men saa meget synes jeg dog er rimeligt, at dette Ting ikke binder sig ved dette Lovforslag paa Forhaand, før det har et Begreb om Rækkevidden af de finansielle Følger, som det kan faa. Det staa for mig saaledes, at hvis vi uden videre vedtage dette Lovforslag, som det andet Ting har gjort, have vi sat os selv i den Nødvendighed at skulle hævde Loven. Ellers bliver den et dødt Bogstav, og saadanne Love skulle vi ikke give. Justitsministeren vil altsaa, som han har bebudet, komme til Finansudvalget med Forslag om at bygge et saadant Inspektionsskib. Finansudvalget vil maaske saa se paa denne Udgift og sige: Deres Ekscellence, det er noget, vi ikke uden videre kunne gaa ind paa. Men saa vil Ministeren, efter min Mening med stor Ret, kunne tage den vedtagne Lov op af Lommen og sige: Ja, mine